

Perzsa lepkék

Most még, ha van idejük, a hónap végéig feltétlenül menjenek el az ujbudapesti lepkemúzeumba (Dessewffy utca 26., az SZTK mögött), ha valódi

iráni pillangókat akarnak látni. Akik jártasak a lepkészetben, azoknak nem kell magyaráznom, milyen különlegesek az iráni lepkék, mennyire nem említhetők egy napon a nem iráni lepkékkel például, akik pedig nem jártasak, azoknak úgymint eltátódik szemük-szájuk ennyi különleges rovar láttán, amit a perzsa lepkék persze csak fokoznak. Ráadásul ott van még jónéhány használati tárgy, ruha, szőnyeg, dervisdoboz, a messzi ország gazdag kultúrájának megannyi üzenete. És akkor még nem beszéltünk a fotókról,

amelyek egyfelől az iráni hétköznapokat, másfelől az iráni lepkék hétköznapjait hozzák emberközelbe.

És akinek még ez sem elég, annak ott van a lepkemúzeum állandó kiállítása, Juhász György messze földön híres gyűjteménye – több száz lepkefaj sok ezer példánya –, amelyet a múzeum megnyitása idején lapunkban is dicsértünk már, s joggal. Egy újdonság látogatás mindenkit meg tud győzni arról, hogy a lepkék semmit sem veszítenek aktualitásukból. És ha csak lepkékről lenne szó! De messze nem! Ott van például egy komoly medvecsontváz mindjárt az előszobában, aztán odabent a botsáskák, a veszélyes és veszélytelen pókok régiója, na és mindennek tetejébe ott vannak a fürkészdarazsak, akikről csak annyit árulunk el, hogy különleges szimbiózisban élnek a madárpókokkal (a madárpók nem örül ennek), s ha kell, biológiai bombaként is bevethetőek.

Kell-e ennél többet mondanunk?

